ਕੇ. ਐਲ. ਸੁਨੇਜਾ & ਅਨੁਸਾਰੀ.
ਬਨਾਮ
ਡਾ. (ਮਿਸਜ਼) ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਮੋਂਗਾ (ਡੀ) ਉਸ ਦੇ ਐਲ.ਆਰ
& ਅਨੁਸਾਰੀ.
(ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ(ਸ). 1401 ਦੇ 2019)
ਜਨਵਰੀ 31, 2023
[ਐਮ. ਆਰ. ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੰਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 – ਮੋਨੋਪੋਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਟਿਵ ਟ੍ਰੇਡ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਿਜ਼ ਐਕਟ, 1969 – ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908 – ਨਿਰਮਾਣ ਅਧੀਨ ਫਲੈਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਵੱਲ ਕਿਸਤਾਂ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ – ਕੰਪਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (“ਕੰਪੈਟ”) ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 1ਲੀ ਮਈ 2005 (ਜਦੋਂ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਤੋਂ 7ਵੀਂ ਮਈ 2016 (ਜਦੋਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵੈਲਿਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਮੁਲੇਟਿਵ ਕਿਸਤ ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਲਈ 15% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਿਆਜ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ – ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 'ਅਸਲ' ਪੇ ਆਰਡਰ (2005 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਕੰਪੈਟ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਰਕਮ 2005 ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ – ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਸਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਕਮ ਨੂੰ 'ਅਣਦਾਖੀ ਸਸਪੈਂਸ ਰਕਮ' ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਰਹੀ – ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਲਡਰ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: 1.ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਿਵਿਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਿਦਾਂਤ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਬਿਆਜ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਾਂ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਚੈੱਕ, ਜਾਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ / ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਬੈਂਕ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਇੰਸਟਰੂਮੈਂਟ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗਾ) ਟੈਂਡਰ, ਜਾਂ 'ਭੁਗਤਾਨ' ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 31]

2. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅਸਲ ਪੇ ਆਰਡਰ ਫਾਇਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 4 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਨੂੰ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ 14,53,750/- ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 32]

3.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਦੀ ਚੂਕ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੈਲੇਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਜੂਮਦਾਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕ

ਲਾਭੂ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਕਸਾਰਤਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। [ਪੈਰਾ 33]

ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 794/2001 : [2008] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 676; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੇਪਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ (2004) 6 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 213 : [2017] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 453; ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ [2006] 8 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 457 : [2006] 7 ਸੁਪਲ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 422; ਵੀ. ਕਲਾ ਭਾਰਤੀ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਦ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ. [2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 577 : [2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਸੈਲੇਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਜੂਮਦਾਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕ ਲਾਭੂ ਮਸੀਹ [1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 817 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

[2014] 5 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 20 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ

[1989] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 817 ਪੈਰਾ 33 ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1401 ਦਾ 2019.

ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 19.12.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਓਰੀਜਨਲ ਪਿਟੀਸ਼ਨ (ਏ.ਟੀ) (ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ) ਨੰਬਰ 5 ਦਾ 2017.

ਨਾਲ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4530 ਦਾ 2019

ਨਿੱਖਿਲ ਨੈਯਰ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਦਿਤਿਆ ਪਰੋਲੀਆ, ਪੀਯੂਸ਼ ਸਿੰਘ, ਅਕਸ਼ੈ ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਿਯਲ ਸਰਾਵਗੀ, ਨਵੀਨ ਹੇਗੜੇ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਗੌਰਵ ਗੋਏਲ, ਮਿਸ ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਅਰੋੜਾ, ਮੋਹਿਤ ਪੌਲ, ਮਿਸ ਰੰਗੋਲੀ ਸੇਠ, ਮਿਸ ਸੁਰੁਚੀ ਸੁਰੀ, ਚੰਚਲ ਕੁਮਾਰ ਗੰਗੁਲੀ, ਐਡਵੋਕੇਟਸ ਪੇਸ਼ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਰਵੀਂਦਰ ਭਾਟ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

1. ਨੈਸ਼ਨਲ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਥੇ, "ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ"/"ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ") ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਮੂਲ ਘਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੁਆਰਾ (ਇਥੇ, "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ") ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬਿਲਡਰ / ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ (ਇਥੇ, "ਡਿਵੈਲਪਰ")।

2. 1989 ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਗੁਰਸ਼ਰਨ ਕੌਰ ਨੇ ਵੈਸ਼ਾਲੀ ਸਕੀਮ, ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ, ਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 24 ਤੇ ਸਥਿਤ 'ਸਿੱਧਾਰਥ ਸ਼ਿਲਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ' ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਗਰੁੱਪ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਲੈਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਫਲੈਟ ਵੱਲ ਤਿੰਨ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੂੰਹ ਡਾਕਟਰ (ਮਿਸਿਜ਼) ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਮੌਂਗਾ ਦੁਆਰਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਚੌਥੀ ਕਿਸ਼ਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੇ 21.05.1992 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ 1375 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਦੇ ਸੁਪਰ ਬਿਲਟ-ਅੱਪ ਖੇਤਰਫਲ ਨਾਲ ਫਲੈਟ ਨੰਬਰ ਡੀ-301 (3ਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ) ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਮੌਂਗਾ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਛੇਵੀਂ ਕਿਸ਼ਤ ਸਤੰਬਰ 1993 ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਯਾਨੀ ਦਸੰਬਰ 2001 ਵਿੱਚ, ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਅਤੇ ਫਲੈਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਫਲੈਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਤੱਕ ਕੁੱਲ ₹4,53,750/- ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਨਾਲ,

ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਫਲੈਟ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਦੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ।

3. ਪੀੜਤ, ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ, 7 ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਲੈਟ ਦੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਇੱਛੁਕ ਸੀ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਮੇਂਬੱਧ ਸੌਂਪਣੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਇਆ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਕਿਸ਼ਤ ਤੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰਜ ਦਾ 40% ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ₹4,53,750/- ਦਾ ਕੁੱਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਲੈਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਇਲਾਵਾ ₹25,00,000/- ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਨੋਟਿਸ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ₹ 4,53,750/- ਦਾ ਪੇ ਆਰਡਰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਫਲੈਟ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਉਂਦਿਆਂ ₹ 1,00,000/- ਦਾ ਚੈੱਕ ਵੀ ਭੇਜਿਆ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ 26 ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਚੂਕ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਗਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ।

4. ਡਾ. ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਮੌਂਗਾ ਨੇ (ਤਦ) ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾਵਾਂ ਐਕਟ, 1969 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਕਾਰ 'ਤੇ ਅਨੁਚਿਤ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਫਲੈਟ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਉਸੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਫਲੈਟ ਮੰਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਏ ਅਧੀਨ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾਰਥ ਸ਼ਿਲਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਫਲੈਟ ਡੀ-301 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ; ਉਸਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਬੀ ਅਧੀਨ ₹ 25,00,000/- ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਨਾਮ ਲਈ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 39/2009 ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਅਨੁਚਿਤ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਫਲੈਟ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 22 ਮਈ 2002 ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਿਆਂ ਫਲੈਟ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਅਣਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

5. ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਡਵੈਲਪਰ ਨੇ ਅਣਉਚਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਨ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੁਆਰਾ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ, 2002 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1 ਸਤੰਬਰ 2009 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਐ VIII-A ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲੇ (ਤਦ) ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਇਥੇ, "ਕੰਪੈਟ") ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। 29 ਜੁਲਾਈ 2011 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕੰਪੈਟ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਬੀ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਮੁੱਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ; ਕੀ ਅਣਉਚਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਮਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਸਨ; ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

6. ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕੰਪੈਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਵੈਲਪਰ ਨੇ ਆਮ ਜਨਤਾ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਮੇਤ) ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਭਾਵ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕੰਪੈਟ ਨੇ ਡਵੈਲਪਰ ਨੂੰ

ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36-ਏ (1) (ਦੂਜੀ), (ਦੂਜੀ) ਅਤੇ (ਨੌਵੀਂ) ਅਧੀਨ ਅਣਉਚਿਤ ਵਪਾਰਕ ਅਮਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੋਰ ਕਿਸਤਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਡਵੈਲਪਰ ਨੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘਾਜ਼ੀਆਬਾਦ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਰਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਕੰਪੈਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪੂਰਵਵਰਤੀ (ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੇ ਫਲੈਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੰਪੈਟ ਨੇ ਡਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਕਿਸਤ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005, ਭਾਵ, ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ, 15% ਸਲਾਨਾ ਚੱਕਰਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਭਾਵ, ₹ 4,53,750/-, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

7. ਕੰਪੈਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 18ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ 20173$_{SUPERSCRIPT}$ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪੈਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਨਾਈ ਗਈ ਫਾਰਮੂਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਾਹਿਦਾ ਕੀਤਾ:

"... ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਤਰਲ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ਿਤ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਕਮ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12-ਬੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।"

8. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਉਹ ਤਰਕ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 30ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਨੂੰ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਯੰਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ₹ 4,53,750/- ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਰਕਮ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੇਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ / ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੁਬਾਰਾ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਜੋ ਕਿ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ 22ਵੇਂ ਜੂਨ 2016 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਦੇ ਉਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਵਿੱਚ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਘਟਾਈ ਗਈ ਰਕਮ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪੇਈ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਸ਼ਾਹਿਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਕੰਪੈਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਮਲਾ ਕੰਪੈਟ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਅਤੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ 30ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੱਕ 15% ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਕੰਪੈਟ ਦੁਆਰਾ ਰੀਮਾਂਡ ਤੇ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ 30ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ ਦਾ ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼

9. ਰੀਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1ਲੀ ਮਈ 2005 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਜ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਚੁਣੌਤੀਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 2005 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪੇ ਆਰਡਰ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੇ ਦਿੱਤਾ

ਗਿਆ। ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ ਨੇ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਰਕੁਲਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਕਮ ₹ 4,53,750/- ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਘਟਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਵੀ ਕੰਪੈਟ ਅੱਗੇ ਸ਼ਿ impugned ਹੁਕਮ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 4,53,750/- ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ COMPAT ਦੁਆਰਾ 3 ਅਗਸਤ 2015 ਦਾ ਆਰਡਰ ਕਿਉਂਕਿ ਫੰਡ ਵਾਪਸ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ 16 ਜੂਨ 2016 ਨੂੰ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਪੇ ਆਰਡਰ (ਬੇਅਰਿੰਗ ਨੰ. 262910) ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ 2016 ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਰਕਮ 7 ਮਈ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 2016, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 8 ਅਤੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਐੱਨ.ਸੀ.ਐੱਲ.ਏ.ਟੀ., ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੈ:

“ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 3 ਅਗਸਤ, 2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ COMPAT ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸਬੰਧੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ 7 ਮਈ, 2016 ਤੱਕ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਦੇ 4,53,750/- ਰੁਪਏ ਉੱਤੇ 15% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1 ਮਈ, 2005 ਤੋਂ 7 ਮਈ, 2016 ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਪੈਂਡੇਂਟੇ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿਆਜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। (ਭਾਵ, ਡਿਵੈਲਪਰ)”

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

10.ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਆਮ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ NCLAT ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 7ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਮਈ 2016 ਤੱਕ ਡਿਵੈਲਪਰ ਤੋਂ 4,53,750/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ 4ਥੇ$_{SUPERSCRIPT}$ ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 7ਵੇਂ$_{SUPERSCRIPT}$ ਮਈ 2016 ਤੱਕ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

11.ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਡਿਵੈਲਪਰ ਗਲਤ ਸੀ - ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਣ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਾਰਕਿਕ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ 4,53,750/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਡਿਵੈਲਪਰ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਰੀਖ (1993 ਵਿੱਚ) ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੱਕ ਦੇਣਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕੋ ਇਕ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ।

ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਰਕਮ ਉਸਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੂਲ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਫਾਇਲਿੰਗ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤੁਰੰਤ ਇਕ ਹੋਰ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਫਲੈਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ₹ 21 ਲੱਖ ਦੀ ਕਾਫੀ ਵੱਧ ਰਕਮ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੇ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧੇਰੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਲਾਟੀ / ਖਰੀਦਦਾਰ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ (ਦੁੱਗਣਾ) ਸੀ।

ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ

ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਦਾ ਪੇ ਆਰਡਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਲਈ

ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਜਾਂ ਘਾਟੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਕਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਕਮ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਕਮ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਕਮਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ (ਇਥੇ, “ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ.”) ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਲੱਗ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਫਾਇਲ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਇਸਦੇ ਪੁਨਰਮਾਨਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪੁਨਰਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਜ਼ ਦੀ ਹਸਤਾਂਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।

15. ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 26ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਓਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਅਸਲ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

16. ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਰਾਹੀਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੱਥ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਰਕਮ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਕੋਲ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਰਕਮ ਇਸਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

17. ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (ਇਥੇ, “ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ.”) ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 1(4) ਅਤੇ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਣ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਰਕਮ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਭਾਵ, ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਧਨ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਪੇ ਆਰਡਰ), ਬਜਾਏ ਚੈੱਕ ਦੇ ("ਬੈਂਕ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ") ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਪੇਪਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਅਨੰਤ ਭੱਟਾਚਾਰਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼

18. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮੂਚੀ ਸਪੈਕਟ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗਿਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਤੀਦ੍ਵੰਦੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਅਣਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 30ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁੜ ਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਧਨ ਨੂੰ 2016 ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵੈਲੀਡੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ 22ਵੀਂ ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੀਮਾਂਡ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ:

“...ਇਸ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤਕ, ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਪਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

(1) ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਐਨ.ਏ. ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੀਵਨ ਭਾਰਤੀ ਬਿਲਡਿੰਗ 124 ਕਨਾਟ ਸਰਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ 30-04-2005 ਤੱਕ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਚੱਕਰਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

(3) ਕੀ 30-04-2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੀ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ (ਸਿਕ) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ।

ਉਪਰੋਕਤ ਸੀਮਤ ਹੱਦ ਤਕ ਅਸੀਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਪੀਟੀਸ਼ਨ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਉਪਲਬਧ ਤਰਕ ਲੈਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।”

19. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ, 30ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ COMPAT ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤਕ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੱਕਰਵਧੀ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਖਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਯਾਨੀ 1993 ਤੋਂ 2005 ਤੱਕ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ 15% ਪ੍ਰਤੀ ਵਰ੍ਹੇ ਚੱਕਰਵਧੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ MRTP ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਮੰਗਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ। ਹਲਫਨਾਮੇ ਅਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਚਿਤ ਕੋਰਸ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ, ਕੀ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੀਮਿਤ ਪੁਨਰਵਿਚਾਰ ਦੀ ਤਰਕ ਸੀ।

20. ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮਗਰੀ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 7ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕਵਰ ਹੇਠ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ), 26ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ 2005 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ₹ 4,53,750/- ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਚੈੱਕ ₹ 1 ਲੱਖ ਦਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 7ਵੀਂ ਅਕਤੂਬਰ 2005 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਾਕਾਰਾਤਮਕ ਤੱਥ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ:

“ਬੋਨਾਫਾਈਡਲੀ ਨੇ ਵੀ 30-04-2005 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਜਮਾ ਕਰਵਾਏ।”

21. ਚੂੰਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸਾਫ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 3 ਫਰਵਰੀ 2006 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (25 ਜਨਵਰੀ 2007 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ) ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

22. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ,7$_{SUPERSCRIPT}$ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ 29ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਜਮਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੰਪਟੀਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਡਰਾਫਟ/ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ"।

23. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਕੰਪੈਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ 18ਵੀਂ ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ: "ਇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 885894 ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.04.2005 ਨੂੰ 4,53,750/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਲਈ ਡਾ. (ਮਿਸਿਜ਼) ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਮੌਂਗਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਆਦਿਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣ, ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ 2005 ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੇ ਆਰਡਰ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਜੇਕਰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਐਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬਿਨੈ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਮਾਂਗ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 885894 ਮਿਤੀ 30.04.2005 ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"

24.ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ 18ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ 2017, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੇ ਇਹ ਤੱਥ ਨੋਟ ਕੀਤੇ:

"...ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਲਚਸਪ ਬਿੰਦੂ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਿਲਡਰ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ ਕਿ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ) ਨੰਬਰ 10484-10485/2016 ਦੇ ਉੱਤਪੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੈ, ਨੇ 30.04.2005 ਨੂੰ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਤੋਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਪੇ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 4,53,750/- ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਾਲੂ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਰਕਮ ਅਦਾਇਗੀ/ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਨੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਕਮ ਦੀ ਮੁੜ-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਨੇ 22.06.2016 ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਮੁੜ-ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕ ਕੋਲ ਸੀ, ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5032-33/2016 ਵਿੱਚ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਦੀ ਰੱਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਦਾ ਨੋਟ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 144 ਅਧੀਨ ਰੀਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਰੀਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਿਲਡਰ ਨੂੰ ਅਣਹੱਕਦਾਰੀ ਅਨਿਆਇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਜਾ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਐਨ.ਏ. ਬਨਾਮ ਹਿਤੇਨ ਪੀ. ਦਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (2016) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 411 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਲਡਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

7. ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਬਿਲਡਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਪੈਸਾ 30.04. 2005 ਨੂੰ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ, ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੈਸਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਕ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਸਾਧਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਮਾਨਣ ਲਈ ਬੱਧ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਭੁਗਤਾਨੀ ਜਾਂ ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ ਵੱਲੋਂ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਨਕਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂਕ ਲਈ, ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਿਆਜ ਨਾਲ ਲੱਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਕ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਹਨ।

8. ਅਸੀਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

25. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦਾਅਵੇ ਹਨ:

"ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 30.04.2005 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 07.09.2005 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ 26.09.2005 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਿਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਐਲ.ਡੀ. ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 30.04.2005 ਨੂੰ ਰੋਸ ਵਜੋਂ ਐਲ.ਡੀ. ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ।"

26. ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਲੀਡਿੰਗਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਇੰਡੈਕਸ ਜਾਂ ਕਵਰ ਪੇਜ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀਆਂ ਵਾਧੂ ਲਿਖਤੀ ਸਬਮਿਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ 2ਰੀ ਫਰਵਰੀ 2018 (ਐਨ.ਸੀ.ਐਲ.ਏ.ਟੀ. ਅੱਗੇ)। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਇੰਡੈਕਸ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਆਦੇਸ ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਫਲੈਟ ਦੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਆਜ-ਚਾਲਿਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ - ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ 29ਵੀਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਰੀਵੈਲੀਡੇਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਅਨੁਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਕਦਮ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ 8ਵੀਂ ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਕੀ

27. ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਿਟੀਬੈਂਕ ਦੀ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪੇ ਆਰਡਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਜ਼ / ਫੰਡਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ 'ਅਣਦਾਬੀ ਸੰਡਰੀ ਖਾਤੇ' ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰ.ਬੀ.ਆਈ. ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਬੈਂਕ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ 26ਵੀਂ ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੰਡਜ਼ ਨੂੰ 16ਵੀਂ ਜੂਨ 2016 ਨੂੰ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਚਾਲੂ

ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਵੈਲਪਰ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਵਪਾਰ ਪ੍ਰਥਾ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ (ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪੈਟ ਦੇ) ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ, ਭਾਵ, 4,53,750/- 'ਤੇ 15% ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਵਿਆਜ।

28. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿਕਾਇਆ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਵੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ₹ 4,53,750/- ਡਿਵੈਲਪਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਤੋਂ ਡੈਬਿਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਜਾਣੇ ਕਿਉਂ, ਮੂਲ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਇਲ ਕੀਤੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਚਿਤ ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ। ਜਾਹਿਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ; "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਫ਼ਾਜ਼, ਜਾਂ ਬਲਕਿ, ਬੰਧਕ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਰਕਮ ਘੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਜ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿਕਰੀ ਅਧੀਨ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਕਮਾਂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਯੋਜਨਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੁੱਖ ਰਕਮ ਵੱਲ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ।

ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਨ ਲਵੋ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਵੀ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇਸੇ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 2 ਅਧੀਨ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 1 ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਵੱਲੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ। ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ

(ਸੀ) ਭੇਜੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੈਟਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਭਾਵ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਰਕਮ, ਵਿਆਜ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਵੱਲ ਹੈ; (ਡੀ) ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕੇਸ ਦਾ ਨੰਬਰ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਹੈ; ਅਤੇ (ਈ) ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਤਾ। (4) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਏ) ਜਾਂ ਕਲੋਜ਼ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। (5) ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਕਲੋਜ਼ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ: ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਡਾਕ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੈਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਾਕ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਿਤਾ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਵਿਆਜ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪੈਸਾ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।" ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ। ਉਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੁਕਮ ਰਕਮ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਖਰਚੇ ਵੀ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪਿੱਛੇਕੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਡਰ XXIV ਦੇ ਨਾਲ, ਸਪਸ਼ਟ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਗਲਾ ਫਰਜ਼ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤਿਰਿਕਤ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਿਆਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚੇ। ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ 5,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਰਕਮ ਵਧਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ 10,000 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ, ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੂਰੀ

ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ, ਦੋਵੇਂ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਆਜ 'ਤੇ, ਫਿਰ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰੀਖਿਆ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪੂਰੀ ਮੁੱਖ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਗਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

30.ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵੀ. ਕਲਾ ਭਾਰਤੀ & ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਓਰੀਐਂਟਲ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ.9SUPERSCRIPT

"ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਜਾਂਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ XXI ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਐਕਨੋਲੇਜਮੈਂਟ ਡਿਊ ਰਾਹੀਂ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਿਰਫ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਡਾਕ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਬੈਂਕ ਰਾਹੀਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਕਲੌਜ਼ (ਅ) ਜਾਂ ਕਲੌਜ਼ (ਬ) ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਤੇ (5) ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ-ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਕਲੌਜ਼ (ਅ) ਜਾਂ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਧੀਨ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਦੌੜਨਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਕਲੌਜ਼ (ਬ) ਅਧੀਨ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੌੜਨਾ ਉਸ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

31. ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਲਈ ਆਰਡਰ XXI ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਨੀਤੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਧਾਰਕ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਿਆਜ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ, ਜਾਂ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਬੱਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਚੈੱਕ, ਜਾਂ ਪੇ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ ਦੇਣਾ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਲਈ ਖਾਤਾ ਧਾਰਕ / ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਫਿਰ ਸਾਜ਼ੋ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਤਾਂ ਟੈਂਡਰ, ਜਾਂ 'ਭੁਗਤਾਨ' ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

32. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਅਸਲ ਪੇ ਆਰਡਰ ਫਾਇਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਮ.ਆਰ.ਟੀ.ਪੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪੇ ਆਰਡਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਾਇਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 4 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯੋਗ ਹੈ। ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ₹ 4,53,750/- ਦੀ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

33. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਇਸ ਰਾਏ ਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਚੂਕ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੈਲੇਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਮਜੁਮਦਾਰ ਬਨਾਮ ਮਲਿਕ ਲਾਭੂ ਮਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਕਸਾਰਤਾਵਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ:

“ਦੋਵੇਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਪਰ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਹਾਵਰਾ ਹੈ, ‘ਇਨ ਐਕੁਆਲੀ ਜੁਰੇ ਮੇਲੀਓਰ ਐਸਟ ਕੋਂਡੀਸ਼ੀਓ ਪੋਸੀਡੈਂਟਿਸ’। ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਾਲਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਪੇ ਆਰਡਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਵਿਕਲਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਆਜ-ਚਾਲਿਤ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ।

34. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ 4 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਯਾਨੀ 7 ਮਈ 2016 ਤੱਕ ₹ 4,53,750/- ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ।

35. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਵਿਛੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਮੰਚਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ / ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫਤਰ / ਰਜਿਸਟਰੀ ਨਾਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਸਿਰਫ ਸਾਧਨ (ਪੇ ਆਰਡਰ, ਡਿਮਾਂਡ ਡਰਾਫਟ, ਬੈਂਕਰ ਦਾ ਚੈੱਕ, ਆਦਿ) ਦਾਖਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਕਮਿਸ਼ਨ, ਅਥਾਰਿਟੀ, ਏਜੰਸੀ, ਆਦਿ ਦੇ ਉਚਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

36. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵਿਕਾਸਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਯਾਨੀ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1401 ਦੇ 2019 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਇਸ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਯਾਨੀ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 4530 ਦੇ 2019, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੰਕਿਤ ਜੈਵਾਨ
(ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ : ਸ਼ਲੋਕਾ ਸਾਹ, ਐਲ.ਸੀ.ਆਰ.ਏ.)

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate